

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 188 (XXXII) — Nr. 201

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 12 martie 2020

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECRETE		HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
190.	2	174.	11–28
191.	2	180.	29
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE		DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI	
Decizia nr. 600 din 10 octombrie 2019 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 9 alin. (8) din Ordonanța Guvernului nr. 15/2002 privind aplicarea tarifului de utilizare și a tarifului de trecere pe rețeaua de drumuri naționale din România, în forma anterioară intrării în vigoare a Legii nr. 60/2018 pentru modificarea și completarea art. 9 din Ordonanța Guvernului nr. 15/2002 privind aplicarea tarifului de utilizare și a tarifului de trecere pe rețeaua de drumuri naționale din România, în interpretarea dată prin Decizia nr. 43 din 21 noiembrie 2016 pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept.....	3–6	159.	29–30
Decizia nr. 846 din 12 decembrie 2019 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 17 alin. (1) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice și a celor cuprinse în tabelul de la lit. f), punctul I, litera A, capitolul I, anexa nr. VIII la Legea-cadru nr. 153/2017	7–10	ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
		414.	30–32

DECRETE

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

DECRET

privind conferirea Ordinului Național *Pentru Merit*

În temeiul prevederilor art. 94 lit. a) și ale art. 100 din Constituția României, republicată, ale art. 4 alin. (1) și alin. (2) lit. c) și ale art. 6 lit. A din Legea nr. 29/2000 privind sistemul național de decorații al României, republicată, precum și ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 104/2000 privind reinstituirea Ordinului și Medaliei naționale *Pentru Merit*, aprobată prin Legea nr. 542/2001, cu modificările ulterioare,

în semn de apreciere pentru rezultatele sportive importante obținute, de-a lungul timpului, pentru talentul, pasiunea și dăruirea puse în slujba afirmării sportului românesc pe plan internațional, fiind modele pentru tinerele generații de sportivi,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Art. 1. — Se conferă Ordinul Național *Pentru Merit* în grad de *Comandor*:

— doamnei Mihaela Peneș, medaliată cu aur la proba de aruncare a suliței, Jocurile Olimpice de Vară, a XVIII-a ediție, Tokyo 1964;

— doamnei Viorica Viscopoleanu, medaliată cu aur la proba de săritură în lungime, Jocurile Olimpice de Vară, a XIX-a ediție, Mexico City 1968.

Art. 2. — Se conferă Ordinul Național *Pentru Merit* în grad de *Ofițer* domnului Gheorghe Berceanu, medaliat cu aur la proba de lupte greco-romane, categoria 48 kg, Jocurile Olimpice de Vară, a XX-a ediție, München 1972.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

În temeiul art. 100 alin. (2) din
Constituția României, republicată,
contrasemnăm acest decret.

PRIM-MINISTRU
LUDOVIC ORBAN

București, 12 martie 2020.
Nr. 190.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

DECRET

privind conferirea Ordinului *Virtutea Militară* în grad de *Cavaler*

În temeiul prevederilor art. 94 lit. a) și ale art. 100 din Constituția României, republicată, ale art. 4 alin. (1) și alin. (2) lit. c) și ale art. 8 lit. A din Legea nr. 29/2000 privind sistemul național de decorații al României, republicată, precum și ale Legii nr. 459/2002 privind Ordinul *Virtutea Militară* și Medalia *Virtutea Militară*, cu modificările ulterioare,

în semn de apreciere a rezultatelor deosebite obținute de personalul unității în îndeplinirea misiunilor specifice, atât pe teritoriul național, cât și în teatrele de operații, pentru contribuția adusă la promovarea imaginii Armatei României,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se conferă Ordinul *Virtutea Militară* în grad de *Cavaler*, cu însemn de pace, pentru militari, Drapelului de Luptă al Batalionului 817 Artileriei *Petru Rareș*.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

În temeiul art. 100 alin. (2) din
Constituția României, republicată,
contrasemnăm acest decret.

PRIM-MINISTRU
LUDOVIC ORBAN

București, 12 martie 2020.
Nr. 191.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 600**

din 10 octombrie 2019

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 9 alin. (8) din Ordonanța Guvernului nr. 15/2002 privind aplicarea tarifului de utilizare și a tarifului de trecere pe rețeaua de drumuri naționale din România, în forma anterioară intrării în vigoare a Legii nr. 60/2018 pentru modificarea și completarea art. 9 din Ordonanța Guvernului nr. 15/2002 privind aplicarea tarifului de utilizare și a tarifului de trecere pe rețeaua de drumuri naționale din România, în interpretarea dată prin Decizia nr. 43 din 21 noiembrie 2016 pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Bianca Drăghici	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu Drăgănescu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 9 alin. (8) din Ordonanța Guvernului nr. 15/2002 privind aplicarea tarifului de utilizare și a tarifului de trecere pe rețeaua de drumuri naționale din România, excepție ridicată de Societatea Rottmarg — S.R.L., cu sediul în Iași, în Dosarul nr. 8.108/245/2017 al Judecătoria Iași — Secția civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2.564D/2017.

2. La apelul nominal lipsesc părțile. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Magistratul-asistent referă asupra faptului că partea Compania Națională de Administrare a Infrastructurii Rutiere — S.A. a depus note scrise prin care solicită respingerea, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate.

4. Președintele dispune a se face apelul și în dosarele nr. 2.777D/2017 și nr. 22D/2018, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a aceluiași dispoziții legale, excepție ridicată de Societatea Rottmarg — S.R.L., cu sediul în Iași, în Dosarul nr. 12.555/245/2017 al Judecătoria Iași — Secția civilă și în Dosarul nr. 36.033/245/2016 al Tribunalului Iași — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal.

5. La apelul nominal lipsesc părțile. Procedura de citare este legal îndeplinită.

6. Magistratul-asistent referă asupra faptului că, în ambele dosare, partea Compania Națională de Administrare a Infrastructurii Rutiere — S.A. a depus note scrise, prin care solicită respingerea, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate.

7. Curtea, din oficiu, pune în discuție conexarea dosarelor. Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu măsura conexării dosarelor. Curtea, având în vedere obiectul excepțiilor de neconstituționalitate ridicate în dosarele sus-menționate, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea dosarelor nr. 2.777D/2017 și nr. 22D/2018 la Dosarul nr. 2.564D/2017, care a fost primul înregistrat.

8. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care arată că

pentru materia supusă controlului de constituționalitate există jurisprudență, iar, în raport cu aceasta, pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate și menținere a soluțiilor pronunțate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, reține următoarele:

9. Prin Încheierea din 20 septembrie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 8.108/245/2017, **Judecătoria Iași — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 9 alin. (8) din Ordonanța Guvernului nr. 15/2002 privind aplicarea tarifului de utilizare și a tarifului de trecere pe rețeaua de drumuri naționale din România.**

10. Prin Sentința civilă nr. 11.328 din 21 septembrie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 12.555/245/2017, **Judecătoria Iași — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 9 alin. (8) din Ordonanța Guvernului nr. 15/2002 privind aplicarea tarifului de utilizare și a tarifului de trecere pe rețeaua de drumuri naționale din România, având în vedere interpretarea dată prin Decizia nr. 43 din 21 noiembrie 2016 pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, în pronunțarea unei hotărâri prealabile.**

11. Prin Încheierea din 21 decembrie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 36.033/245/2016, **Tribunalul Iași — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 9 alin. (8) din Ordonanța Guvernului nr. 15/2002 privind aplicarea tarifului de utilizare și a tarifului de trecere pe rețeaua de drumuri naționale din România.**

12. Excepția a fost ridicată de Societatea Rottmarg — S.R.L., cu sediul în Iași, în cauze având ca obiect soluționarea unor plângeri formulate împotriva proceselor-verbale de constatare și sancționare a contravenției prevăzute de art. 8 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 15/2002 privind aplicarea tarifului de utilizare și a tarifului de trecere pe rețeaua de drumuri naționale din România.

13. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** autoarea acesteia susține, în esență, că dispozițiile art. 9 alin. (8) din Ordonanța Guvernului nr. 15/2002 sunt constituționale, dar prin modul în care sunt interpretate și aplicate de organele judiciare, conform Deciziei nr. 43 din 21 noiembrie 2016, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, acestea aduc atingere dispozițiilor art. 1 alin. (5), ale art. 16 alin. (1) și (2), ale art. 20, ale art. 21 alin. (3) din Constituție, precum și dispozițiilor art. 6 paragraful 3 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

14. Autoarea excepției apreciază că, pentru a fi în acord cu prevederile Legii fundamentale, sintagma „data constatării contravenției” trebuie interpretată în sensul că această dată coincide cu data înregistrării faptei contravenționale cu mijloace tehnice omologate, și nu cu data întocmirii procesului-verbal de constatare și sancționare a contravenției, așa cum s-a reținut prin decizia menționată.

15. Se consideră că textul de lege criticat, în interpretarea dată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, prin Decizia nr. 43 din 21 noiembrie 2016, aduce atingere art. 1 alin. (5) din Constituție, fiind imprezibil, inaccesibil și neclar, deoarece nu se poate stabili concret data constatării contravenției, dată situată după săvârșirea acesteia. Momentul constatării contravenției devine esențialmente incert și unilateral determinat de către agentul constator, aspect ce intră în contradicție cu art. 16 din Constituție. De asemenea, nu se poate stabili cu exactitate data până la care agentul constator are obligația de a verifica imaginile video, de a interoga baza de date și de a întocmi procesul-verbal de constatare și sancționare a contravenției.

16. Din coroborarea alin. (1), (2), (4) și (8) ale art. 9 din Ordonanța Guvernului nr. 15/2002, autoarea apreciază că momentul săvârșirii contravenției se suprapune cu cel al constatării faptei cu mijloace tehnice omologate amplasate pe rețeaua de drumuri naționale din România. Această interpretare a legii corespunde cerințelor de claritate, previzibilitate și accesibilitate ale oricărei norme legale. Or, această interpretare a fost exclusă de Înalta Curte de Casație și Justiție prin decizia menționată, ceea ce determină imprezibilitatea și neclaritatea dispozițiilor art. 9 alin. (8) din Ordonanța Guvernului nr. 15/2002, deoarece data constatării contravenției este lăsată exclusiv la latitudinea agentului constator, care poate întocmi procesul-verbal în ultima zi a termenului general de prescripție a răspunderii contravenționale — termen de 6 luni —, ulterior mai având la dispoziție un termen de două luni pentru a comunica procesul-verbal, ajungându-se în practică la comunicarea procesului-verbal după împlinirea termenului de 8 luni. Mai mult, această interpretare nu se raportează și la momentul epuizării contravenției care poate fi momentul achiziționării rovinietei, iar nu momentul emiterii procesului-verbal de sancționare.

17. Autoarea arată că, prin interpretarea dată textului de lege criticat, se creează o incertitudine cu privire la momentul epuizării contravenției și, implicit, cu privire la momentul de la care începe să curgă termenul de prescripție a răspunderii contravenționale, acest termen al epuizării fiind un termen incert, unilateral, determinat de către organul constator, și anume momentul întocmirii procesului-verbal de contravenție.

18. Totodată, autoarea afirmă că este încălcat dreptul la un proces echitabil, așa cum este reglementat de art. 21 alin. (3) din Constituție, în sensul că instanța nu poate verifica exact data la care organul constator a vizionat înregistrarea efectuată cu mijlocul omologat și data la care acesta a interogat baza de date a sistemului informatic de emiteri, gestiune, monitorizare și control al rovinietei. Aceste aspecte sunt imposibil de dovedit, astfel încât persoana sancționată nu își poate formula apărările prin raportare la ele. Nu poate fi stabilită cu exactitate data până la care organul constator are obligația de a efectua verificările în baza de date și de a întocmi procesul-verbal de sancționare.

19. Autoarea mai susține că art. 9 alin. (8) din Ordonanța Guvernului nr. 15/2002, în interpretarea dată de Înalta Curte de Casație și Justiție, aduce atingere și art. 11 și art. 20 din Constituție, prin raportare la art. 6 paragraful 3 din Convenție, care se referă la dreptul oricărei persoane de a i se aduce la cunoștință în cel mai scurt timp orice acuzație există împotriva sa, având în vedere că agentul constator are la dispoziție un termen discreționar de 8 luni în care comunică procesul-verbal contravenientului. În acest sens se face referire la jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, potrivit căreia contravenția

este calificată drept „acuzație în materie penală”, intrând sub incidența art. 6 paragraful 3 din Convenție.

20. Autoarea consideră că în situația în care între momentul primei înregistrări video și cel al vizionării de către agentul constator persoana sancționată achiziționează o rovinietă, contravenția se epuizează evident la momentul achiziționării rovinietei, și nicidecum la momentul întocmirii procesului-verbal. Or, în acest caz este neclar cum anume va proceda agentul constator în raport cu interpretarea dată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept prin Decizia nr. 43 din 21 noiembrie 2016.

21. Mai mult, pentru stabilirea datei de începere a termenului de prescripție a răspunderii contravenționale, organul constator se va orienta către momentul epuizării contravenției, conform art. 13 alin. (1), (2) și (4) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001. Or, în cazul contravenției care constă în fapta de a circula fără rovinietă valabilă, termenul de prescripție a răspunderii contravenționale începe să curgă de la data epuizării contravenției, moment ce coincide fie cu acela al intrării în legalitate prin achiziționarea unei roviniete, fie cu momentul constatării săvârșirii contravenției prin emiterea procesului-verbal de sancționare, moment incert lăsat la aprecierea organului constator.

22. Totodată, autoarea apreciază că interpretarea dată art. 9 alin. (8) din Ordonanța Guvernului nr. 15/2002 prin Decizia nr. 43 din 21 noiembrie 2016, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, este neclară și prin lipsa de corelare cu alte prevederi similare în materie, singura interpretare clară fiind cea potrivit căreia prin sintagma „data constatării contravenției” se înțelege data surprinderii video a autovehiculului prin intermediul mijloacelor tehnice omologate, respectiv data săvârșirii faptei. În acest context, în opinia sa, prelucrarea imaginilor video surprinse, precum și identificarea proprietarului autovehiculului care a circulat pe drumurile naționale fără a deține rovinietă valabilă nu reprezintă o activitate de constatare a săvârșirii contravenției, ci o activitate ulterioară, care trebuie efectuată în termenul legal de 2 luni reglementat de art. 9 alin. (8) din Ordonanța Guvernului nr. 15/2002. Nu se poate interpreta că data constatării poate fi lăsată la aprecierea arbitrară a agentului constator, fiind aleatorie și depinzând de momentul interogării bazelor de date.

23. În final, autoarea excepției susține că unul dintre principiile răspunderii contravenționale este principiul inevitabilității, potrivit căruia restabilirea ordinii sociale ca urmare a săvârșirii contravenției este un efect de neevitate. Prescripția răspunderii contravenționale este o cauză care stinge raportul juridic, deoarece acesta nu a fost rezolvat într-o perioadă de timp rezonabilă. Pentru a fi eficientă, răspunderea contravențională trebuie să intervină într-un moment cât mai apropiat de cel al săvârșirii contravenției.

24. **Judecătoria Iași — Secția civilă**, în dosarele nr. 2.564D/2017 și nr. 2.777D/2017, apreciază că prevederile constituționale ale art. 1 alin. (5) și ale art. 16 alin. (1) și (2) nu sunt încălcate prin dispozițiile art. 9 alin. (8) din Ordonanța Guvernului nr. 15/2002, astfel cum este interpretată sintagma „data constatării contravenției” prin Decizia nr. 43 din 21 noiembrie 2016, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, în pronunțarea unei hotărâri prealabile. Aceste prevederi legale se aplică fără nicio discriminare pe considerente arbitrare tuturor persoanelor fizice sau juridice înscrise în certificatul de înmatriculare, care au în proprietate sau care, după caz, pot folosi în baza unui drept legal vehicule înmatriculate în România, respectiv persoanelor fizice ori juridice înscrise în certificatul de înmatriculare, care au în proprietate sau care, după caz, pot folosi în baza unui drept legal vehicule înmatriculate în alte state.

25. **Tribunalul Iași — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal**, în Dosarul nr. 22D/2018, apreciază că excepția de neconstituționalitate invocată este neîntemeiată;

instituirea unor tarife de utilizare și de trecere pe rețeaua de drumuri naționale din România nu constituie o piedică în calea exercitării oricărui tip de activitate economică, cu respectarea exigențelor legale corespunzătoare fiecărui domeniu de activitate. Tot astfel, textele de lege criticate nu sunt de natură să contravină art. 135 din Legea fundamentală, care statuează că economia României este economie de piață, bazată pe libera inițiativă și concurență, și care, în acest context, instituie obligațiile care revin statului român. De asemenea, prevederile legale criticate se aplică tuturor cetățenilor surprinși de mijloacele tehnice omologate amintite circulând fără rovinietă valabilă, fără nicio discriminare pe considerente arbitrare.

26. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actele de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

27. **Guvernul**, în dosarele nr. 2.564D/2017 și nr. 2.777D/2017, apreciază că excepția de neconstituționalitate invocată este inadmisibilă, având în vedere că din ansamblul criticilor autoarei excepției de neconstituționalitate rezultă că acestea vizează aspecte de interpretare și aplicare a dispozițiilor art. 9 alin. (8) din Ordonanța Guvernului nr. 15/2002 la cauza dedusă judecătii, criticile vizând în special Decizia nr. 43 din 21 noiembrie 2016, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, în pronunțarea unei hotărâri prealabile, precum și practica judiciară conformă acestei decizii. Or, astfel de susțineri nu constituie veritabile critici de neconstituționalitate.

28. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actele de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, notele scrise depuse, concluziile procurorului, prevederile legale criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

29. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

30. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie, potrivit actelor de sesizare, dispozițiile art. 9 alin. (8) din Ordonanța Guvernului nr. 15/2002 privind aplicarea tarifului de utilizare și a tarifului de trecere pe rețeaua de drumuri naționale din România, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 82 din 1 februarie 2002, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 424/2002, cu modificările și completările ulterioare, care, la data sesizării Curții, prevedeau că: *„Pentru lipsa rovinietei valabile, procesul-verbal se comunică contravenientului în termen de cel mult două luni de la data constatării contravenției, interval pentru care nu se pot încheia alte procese-verbale de constatare a contravenției pentru lipsa rovinietei valabile pentru același vehicul.”*

31. Curtea observă că, ulterior investiției sale, dispozițiile art. 9 alin. (8) din Ordonanța Guvernului nr. 15/2002 au fost modificate prin art. I pct. 3 din Legea nr. 60/2018 pentru modificarea și completarea art. 9 din Ordonanța Guvernului nr. 15/2002 privind aplicarea tarifului de utilizare și a tarifului de trecere pe rețeaua de drumuri naționale din România, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 227 din 14 martie 2018, în sensul că: *„Pentru lipsa rovinietei valabile, procesul-verbal de constatare a contravenției se comunică contravenientului în termen de cel mult 2 luni de la data aplicării sancțiunii contravenției. În intervalul de la data săvârșirii contravenției până la data comunicării procesului-verbal de constatare a contravenției nu se pot încheia alte procese-verbale de constatare a*

contravenției pentru lipsa rovinietei valabile pentru același vehicul.” Însă, ținând seama de jurisprudența Curții Constituționale, concretizată în Decizia nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, potrivit căreia „sunt supuse controlului de constituționalitate și legile sau ordonanțele ori dispozițiile din legi sau din ordonanțe ale căror efecte juridice continuă să se producă și după ieșirea lor din vigoare”, precum și de criticile formulate, Curtea reține că obiect al excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 9 alin. (8) din Ordonanța Guvernului nr. 15/2002, în forma anterioară intrării în vigoare a Legii nr. 60/2018, în interpretarea dată prin Decizia nr. 43 din 21 noiembrie 2016, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept.

32. Prin Decizia nr. 43 din 21 noiembrie 2016, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a admis, în parte, sesizarea privind pronunțarea unei hotărâri prealabile și, în consecință, a stabilit că: în interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 9 alin. (8) din Ordonanța Guvernului nr. 15/2002, termenul de „cel mult două luni” nu reprezintă termen special de prescripție, în sensul art. 13 alin. (4) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare, și prin sintagma „data constatării contravenției” se înțelege data întocmirii procesului-verbal de contravenție.

33. Autoarea excepției de neconstituționalitate consideră că dispozițiile legale criticate contravin prevederilor constituționale ale art. 1 alin. (5) sub aspectul calității legii, ale art. 11 referitor la dreptul internațional și dreptul intern, ale art. 16 alin. (1) și (2) privind egalitatea în drepturi, ale art. 20 referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului și ale art. 21 alin. (3) privind dreptul la un proces echitabil. De asemenea, sunt invocate și dispozițiile art. 6 paragraful 3 referitor la dreptul acuzatului de a fi informat într-o limbă pe care o înțelege asupra naturii și cauzei acuzației aduse împotriva sa din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

34. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată netemeinicia acesteia din perspectiva argumentelor ce vor fi prezentate în continuare.

35. Astfel, Curtea reține că prima critică formulată privește încălcarea art. 1 alin. (5) din Constituție, întrucât art. 9 alin. (8) din Ordonanța Guvernului nr. 15/2002, în interpretarea dată prin Decizia nr. 43 din 21 noiembrie 2016, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, este „impredictibil, inaccesibil și neclar”, deoarece nu se poate stabili concret data constatării contravenției, dată situată după săvârșirea acesteia, și nici data până la care agentul constator are obligația de a verifica imaginile video, de a interoga baza de date și de a întocmi procesul-verbal de constatare și sancționare a contravenției.

36. Referitor la această critică, Curtea observă că prin dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 15/2002 s-a instituit o răspundere contravențională specială pentru neplata tarifului de utilizare — denumit rovinietă după înregistrarea în format electronic. Data constatării contravenției reprezintă data întocmirii procesului-verbal de contravenție, așa cum a reținut Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept prin Decizia nr. 43 din 21 noiembrie 2016.

37. Cu privire la termenul în care procesul-verbal trebuie să fie încheiat, Curtea reține că, în perioada în care autoarea excepției a fost sancționată contravențional pentru fapta de a nu deține rovinietă valabilă, Ordonanța Guvernului nr. 15/2002 nu conținea o prevedere expresă referitoare la intervalul de timp în care agentul constator este obligat să încheie procesul-verbal de constatare și sancționare a contravenției. Însă, potrivit art. 10 din Ordonanța Guvernului nr. 15/2002 — în forma în vigoare la

data pronunțării de către Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a Deciziei nr. 43 din 21 noiembrie 2016, contravențiilor prevăzute la art. 8 din Ordonanța Guvernului nr. 15/2002 le sunt aplicabile dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor. Potrivit art. 13 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001, aplicarea sancțiunii amenzii contravenționale se prescrie în termen de 6 luni de la data săvârșirii faptei.

38. Curtea reține că agentul constator avea obligația încheierii procesului-verbal de constatare și sancționare a contravenției în termen de 6 luni de la data săvârșirii faptei, intervenind altfel prescripția aplicării sancțiunii amenzii contravenționale, astfel încât nu poate fi primită critica referitoare la neconstituționalitatea textului de lege criticat sub aspectul încălcării condițiilor de calitate a legii.

39. Curtea observă că, în prezent, termenul în care agentul constator este obligat să încheie procesul-verbal de constatare și sancționare a contravenției este de 4 luni de la data săvârșirii faptei, potrivit art. 9 alin. (10) din Ordonanța Guvernului nr. 15/2002, cu modificările și completările aduse prin Legea nr. 60/2018 pentru modificarea și completarea art. 9 din Ordonanța Guvernului nr. 15/2002 privind aplicarea tarifului de utilizare și a tarifului de trecere pe rețeaua de drumuri naționale din România.

40. Curtea nu poate reține nici critica raportată la art. 21 alin. (3) din Constituție, având în vedere că instanța de judecată poate, în virtutea rolului său activ, în conformitate cu art. 237 alin. (2) pct. 7 din Codul de procedură civilă, să încuviințeze probele solicitate de părți pentru judecarea procesului și să dispună administrarea lor, în măsura în care aceasta le consideră concludente.

41. În ceea ce privește critica de neconstituționalitate raportată la art. 16 din Legea fundamentală, Curtea reține că, în jurisprudența sa, problema încălcării principiului egalității și nediscriminării se pune atunci când se aplică un tratament diferențiat unor cazuri egale, fără a exista o motivare obiectivă și rezonabilă (a se vedea în acest sens Decizia Plenumului Curții Constituționale nr. 1 din 8 februarie 1994, publicată în Monitorul

Oficial al României, Partea I, nr. 69 din 16 martie 1994). Or, mijloacele tehnice prin care se înregistrează săvârșirea faptelor contravenționale diferă în funcție de fapta săvârșită, iar sistemul probatoriu și procedura de constatare a contravențiilor sunt, de asemenea, diferite, astfel că nu se poate susține încălcarea principiului egalității în drepturi.

42. Curtea constată că, prin Decizia nr. 43 din 21 noiembrie 2016, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept și-a respectat competența acordată prin art. 126 alin. (3) din Constituție și, în temeiul art. 519 din Codul de procedură civilă, a pronunțat o hotărâre prin care a rezolvat de principiu chestiunea de drept cu care a fost sesizată. Prin această hotărâre Înalta Curte de Casație și Justiție nu a modificat sau completat legea, ci doar a clarificat interpretarea sintagmei „data constatării contravenției”, pornind de la dispozițiile art. 15 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001, potrivit cărora „*contravenția se constată printr-un proces-verbal încheiat de persoanele anume prevăzute în actul normativ care stabilește și sancționează contravenția, denumite în mod generic agenți constatori*”, precum și natura termenului de „cel mult două luni” care nu reprezintă termen special de prescripție, în sensul art. 13 alin. (4) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor.

43. Curtea constată că nu poate fi reținută nici critica privind încălcarea art. 6 paragraful 3 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale prin prisma art. 11 și art. 20 din Constituție, având în vedere că, prin textul de lege criticat, se reglementează un termen de două luni în care procesul-verbal poate fi adus la cunoștința contravenientului, termen rezonabil care se încadrează în prevederile textului din Convenție.

44. De altfel, Curtea mai reține că, în același sens, s-a pronunțat recent, din perspectiva unor critici identice, formulate de aceeași autoare, prin Decizia nr. 509 din 24 septembrie 2019, nepublicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, la data pronunțării prezentei decizii.

45. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Societatea Rottmarg — S.R.L., cu sediul în Iași, în dosarele nr. 8.108/245/2017 și nr. 12.555/245/2017 ale Judecătorei Iași — Secția civilă și în Dosarul nr. 36.033/245/2016 al Tribunalului Iași — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și constată că dispozițiile art. 9 alin. (8) din Ordonanța Guvernului nr. 15/2002 privind aplicarea tarifului de utilizare și a tarifului de trecere pe rețeaua de drumuri naționale din România, în forma anterioară intrării în vigoare a Legii nr. 60/2018 pentru modificarea și completarea art. 9 din Ordonanța Guvernului nr. 15/2002 privind aplicarea tarifului de utilizare și a tarifului de trecere pe rețeaua de drumuri naționale din România, în interpretarea dată prin Decizia nr. 43 din 21 noiembrie 2016, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătorei Iași — Secția civilă și Tribunalului Iași — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 10 octombrie 2019.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Bianca Drăghici

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 846

din 12 decembrie 2019

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 17 alin. (1) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice și a celor cuprinse în tabelul de la lit. f), punctul I, litera A, capitolul I, anexa nr. VIII la Legea-cadru nr. 153/2017

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Atilla	— judecător
Simina Popescu-Marin	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu Drăgănescu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor din anexa nr. VIII, capitolul I, litera A, punctul I, tabelul de la lit. f) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice și ale art. 17 alin. (1) din Legea-cadru nr. 153/2017, excepție ridicată de Ioana Bădărău, Raluca Iuliana Nae, Ionuț Petrescu, Cristina-Theodora Petrescu, Teodora Sîrbulescu și Claudiu-Dorian Staicu în Dosarul nr. 11.823/3/2018 al Tribunalului București — Secția a II-a contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.371D/2018.

2. La apelul nominal răspunde, pentru autorii excepției, doamna avocat Ștefania Stanciu, din cadrul Baroului București, cu împuternicire avocațială depusă la dosar. Lipsește partea Ministerul Transporturilor, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Magistratul-asistent referă asupra cauzei și arată că autorii excepției au transmis, la dosar, note scrise, prin care solicită admiterea excepției de neconstituționalitate.

4. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul avocatului autorilor excepției, care solicită admiterea criticilor de neconstituționalitate. În acest sens, face referire la argumentele expuse pe larg în notele scrise depuse la dosarul cauzei și susține, în esență, că stabilirea prin prevederile legale criticate a nivelului de salarizare pentru funcția publică de manager public a determinat, în realitate, începând cu ianuarie 2018, o diminuare salarială în cuantum de aproximativ 14%, contrară dispozițiilor constituționale care stabilesc dreptul fundamental la salariu. Subliniază că, având în vedere importanța socială a muncii managerilor publici și în raport cu contextul economic favorabil, invocat de legiuitor în expunerea de motive la Legea-cadru nr. 153/2017, diminuarea veniturilor salariale ale managerilor publici apare ca nejustificată.

5. Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, sens în care invocă jurisprudența în materie a Curții Constituționale și precizează că legiuitorul este suveran în a aprecia asupra salarizării personalului plătit din fonduri publice. Arată că aspectele de interpretare și aplicare a legii excedează controlului de constituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

6. Prin Sentința civilă nr. 5.288 din 11 septembrie 2018, pronunțată în Dosarul nr. 11.823/3/2018, **Tribunalul București — Secția a II-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor din anexa nr. VIII, capitolul I, litera A, pct. I. tabelul de la lit. f) la Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, referitoare la salariul de bază stabilit pentru gradația 0 pentru managerii publici, precum și ale art. 17 alin. (1) din Legea-cadru nr. 153/2017.** Excepția a fost ridicată de Ioana Bădărău, Raluca Iuliana Nae, Ionuț Petrescu, Cristina-Theodora Petrescu, Teodora Sîrbulescu și Claudiu-Dorian Staicu, într-o cauză având ca obiect un litigiu privind funcționarii publici.

7. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** autorii acesteia susțin, în esență, că prevederile art. 17 alin. (1) din Legea-cadru nr. 153/2017 instituie o diferențiere a sporului acordat pentru personalul care gestionează fonduri europene față de cel acordat personalului care desfășoară activitate în cadrul proiectelor finanțate din fonduri europene. Astfel, conform art. 16 din același act normativ, personalul din echipele de proiecte finanțate din fonduri europene nerambursabile beneficiază de majorarea salariilor de bază, soldelor de funcție/salariilor de funcție, indemnizațiilor de încadrare cu până la 50%, în timp ce, conform art. 17 din același act normativ, personalul care gestionează fonduri europene beneficiază de majorarea salariului de bază, soldei de funcției/salariului de funcție, indemnizației de încadrare cu până la 35%, deși ambele categorii de personal desfășoară activitate în condiții similare, având responsabilități similare în gestionarea fondurilor europene. Cu toate acestea, se stabilește în mod diferențiat nivelul maxim al majorării salariale ce poate fi acordată acestor categorii de personal.

8. De asemenea, autorii excepției susțin că prevederile cuprinse în tabelul de la lit. f), punctul I, litera A, capitolul I, anexa nr. VIII la Legea-cadru nr. 153/2017, prin nivelul stabilit pentru funcțiile publice specifice de manager public, încalcă art. 16 alin. (1) și art. 41 alin. (1) din Constituție. Nivelul stabilit pentru gradația „0” pentru managerii publici nu a avut în vedere salariile aflate în plată la data adoptării actului normativ, astfel încât începând cu data de 1 ianuarie 2018 nu mai este posibilă menținerea drepturilor salariale câștigate. Mai mult decât atât, acest nivel nu permite ca pentru această categorie de salariați să fie acordată majorarea de 25% prevăzută de art. 38 alin. (3) din Legea-cadru nr. 153/2017, constituind o premisă de aplicare diferențiată a unui act normativ a cărui aplicabilitate trebuie să fie generală. Sub aspectul salarizării, se creează astfel o discriminare a managerilor publici în raport cu alte categorii de personal salarizate din fondurile publice care au primit majorarea prevăzută de art. 38 alin. (3) lit. a) din Legea-cadru nr. 153/2017.

9. Autorii excepției subliniază că, raportat la prevederile art. 16 alin. (1) din Constituție, prin valoarea stabilită pentru salariul de bază pentru managerii publici, s-au creat premisele aplicării diferențiate a prevederilor legale referitoare la menținerea în plată a drepturilor salariale anterioare și majorarea acestora începând cu data de 1 ianuarie 2018. Astfel, prin stabilirea nivelurilor din anexa nr. VIII, capitolul I, litera A, punctul I, tabelul de la litera f), fără a se ține cont de salariile aflate în plată la data de 31 decembrie 2017, s-a urmărit în fapt diminuarea salariilor pentru managerii publici, nefiind posibilă aplicarea prevederilor art. 38 alin. (3) din Legea-cadru nr. 153/2017 cu privire la acordarea începând cu 1 ianuarie 2018 a unei majorări salariale de 25%, iar față de prevederile art. 38 alin. (6) din Legea-cadru nr. 153/2017, s-a impus, în fapt, o reducere salarială. Încă de la elaborarea sa, actul normativ nu a acordat posibilitatea aplicării sale uniforme și pentru managerii publici.

10. Invocând principiile care stau la baza reglementării sistemului de salarizare, prevăzute de Legea-cadru nr. 153/2017, autorii susțin că importanța socială a muncii depuse de către managerii publici, stabilită prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 92/2008 privind statutul funcționarului public denumit manager public, a fost redusă chiar sub nivelul celei a consilierilor având gradul profesional superior. Astfel, doar pentru managerii publici având gradul profesional superior valoarea salariului de bază este mai mare decât cea a consilierului având gradul profesional superior, însă doar cu aproximativ 4%, în timp ce pentru gradul profesional principal, managerul public are stabilit un nivel al salariului de bază cu aproximativ 5% sub nivelul celui pentru consilierul având gradul profesional superior. În cazul gradului profesional asistent, managerul public are stabilit un nivel al salariului de bază cu aproximativ 10% sub nivelul celui pentru consilierul având gradul profesional superior. Astfel, prevederile de lege criticate stabilesc o ierarhizare ce pune funcția de manager public într-o poziție inferioară celei de consilier cu gradul profesional superior.

11. Autorii susțin, de asemenea, încălcarea dreptului fundamental la muncă, ce are un conținut complex, incluzând dreptul la salariu, de vreme ce în cazul autorilor excepției a intervenit o diminuare salarială prin raportare la limita stabilită de textul de lege criticat. Această diminuare salarială nu respectă cerințele expres prevăzute de art. 53 din Constituție privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți fundamentale. Se invocă, în acest sens, deciziile Curții Constituționale nr. 872 din 25 iunie 2010 și nr. 874 din 25 iunie 2010. Diminuarea salarială nu poate fi justificată nici prin prisma expunerii de motive la Legea-cadru nr. 153/2017, care nu pleacă de la ideea că salariile din domeniul public vor fi majorate începând cu data de 1 ianuarie 2018 cu 25%.

12. Mai mult decât atât, având în vedere faptul că au mai existat situații în care nivelurile salariului de bază pentru gradația „0” a fost stabilit într-o modalitate care conducea la diminuări salariale, situații printre care se numără și cea a managerilor publici, Legea-cadru nr. 153/2017 a fost modificată prin Legea nr. 79/2018 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 91/2017 pentru modificarea și completarea Legii-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice. În cuprinsul Expunerii de motive a acestui act normativ se menționează în mod expres că „*având în vedere faptul că în anul 2018 drepturile salariale vor fi stabilite având la bază drepturile salariale aferente lunii decembrie 2017 și ținând seama că neefectuarea corecțiilor ar conduce la stabilirea unor*

drepturi salariale mai mici pentru anumite categorii de personal bugetar, se impune adoptarea de urgență a proiectului de act legislativ”. Cu alte cuvinte, se recunoaște, pe de o parte, faptul că este necesară o raportare începând cu luna ianuarie 2018 la drepturile salariale din luna decembrie 2017, precum și faptul că trebuie remediate acele situații în care intervin diminuări salariale, cum este și situația autorilor excepției.

13. **Tribunalul București — Secția a II-a contencios administrativ și fiscal** opinează în sensul netemeinicii excepției invocate, având în vedere împrejurarea că prevederile a căror neconstituționalitate se invocă nu sunt de natură să creeze discriminări, fiind aplicabile în cazul tuturor persoanelor aflate într-o situație identică — și anume funcționari publici din cadrul instituției pârâte. În același timp, legiuitorul este liber să aleagă, în funcție de politica statului, de resursele financiare, de prioritatea obiectivelor urmărite și de necesitatea îndeplinirii și a altor obligații ale statului, politica de salarizare — în sensul de a stabili cuantumul salariilor, indemnizațiilor și sporurilor acordate diverselor categorii de salariați plătiți din fonduri publice.

14. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actul de sesizare a fost comunicat președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

15. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actul de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, notele scrise depuse la dosar de autorii excepției, susținerile avocatului autorilor excepției, concluziile procurorului, prevederile legale criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

16. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

17. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie prevederile art. 17 alin. (1) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 492 din 28 iunie 2017, modificate prin articolul unic pct. 4 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 91/2017 pentru modificarea și completarea Legii-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 978 din 8 decembrie 2017, care au următorul cuprins: „*Personalul prevăzut la art. 1 din Legea nr. 490/2004 privind stimularea financiară a personalului care gestionează fonduri comunitare, cu modificările și completările ulterioare, precum și personalul din structurile cu rol de organisme intermediare pentru programele operaționale, pe durata desfășurării activității în acest domeniu, în loc de majorarea de până la 25 de clase de salarizare, respectiv de majorarea salariilor de bază cu până la 75%, beneficiază de majorarea salariului de bază, soldei de funcție/salariului de funcție, indemnizației de încadrare cu până la 35%.*”

De asemenea, **obiect al excepției** îl constituie prevederile cuprinse în tabelul de la lit. f), punctul I, litera A, capitolul I, anexa nr. VIII la Legea-cadru nr. 153/2017, modificate prin art. I pct. 14 din Legea nr. 79/2018 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 91/2017 pentru modificarea și completarea Legii-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, publicată în Monitorul Oficial al României,

Partea I, nr. 276 din 28 martie 2018, care a introdus, în cuprinsul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 91/2017, pct. 23¹¹, stabilind funcțiile publice specifice de manager public, nivelul studiilor, salariul de bază pentru gradația „0” și coeficientul specific acestor funcții.

18. În opinia autorilor excepției, prevederile de lege ce formează obiectul excepției contravin dispozițiilor din Constituție cuprinse în art. 16 privind egalitatea în drepturi, art. 41 alin. (1) privind dreptul la muncă și art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți.

19. Examinând excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 17 alin. (1) din Legea-cadru nr. 153/2017, Curtea observă că aceste norme instituie reguli privind drepturile salariale pentru gestionarea de proiecte finanțate din fonduri europene, în sensul majorării salariului de bază, soldei de funcție/salariului de funcție, indemnizației de încadrare cu până la 35%. Curtea reține că prevederile art. 17 alin. (1) din Legea-cadru nr. 153/2017 sunt criticate prin prisma diferențierii majorării salariale acordate pentru personalul care gestionează fonduri europene față de cea acordată personalului pentru activitatea prestată în proiecte finanțate din fonduri europene, prevăzută de art. 16 alin. (1) din Legea-cadru nr. 153/2017. Curtea precizează că cele două categorii de personal invocate de autorii excepției reprezintă categorii juridice distincte, care nu se află în aceeași ipoteză juridică și, prin urmare, în mod obiectiv și rezonabil, tratamentul juridic stabilit nu poate fi decât diferit.

20. Totodată, astfel cum a statuat Curtea Constituțională în jurisprudența sa, statul are deplina legitimitate constituțională de a acorda sporuri, stimulente, premii, adaosuri și alte drepturi salariale la salariul de bază personalului plătit din fonduri publice, în funcție de veniturile bugetare pe care le realizează. Acestea nu sunt drepturi fundamentale, ci drepturi salariale suplimentare. Legiuitorul este în drept, totodată, să instituie anumite sporuri la indemnizațiile și salariile de bază, premii periodice și alte stimulente ori drepturi salariale, pe care le poate diferenția în funcție de categoriile de personal cărora li se acordă, le poate modifica în diferite perioade de timp, le poate suspenda sau chiar anula (a se vedea în acest sens Decizia Curții Constituționale nr. 108 din 14 februarie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 212 din 8 martie 2006, și Decizia Curții Constituționale nr. 1.250 din 7 octombrie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 764 din 16 noiembrie 2010).

21. În consecință, Curtea constată că dispozițiile de lege criticate reprezintă expresia opțiunii legiuitorului în materia personalului plătit din fonduri publice, justificată în raport cu situația diferită a celor două categorii de personal vizate de ipotezele normelor juridice, fără a încălca principiul egalității în drepturi, prevăzut de art. 16 din Constituție.

22. Referitor la critica de neconstituționalitate a prevederilor cuprinse în tabelul de la litera f), punctul I, litera A, capitolul I, anexa nr. VIII la Legea-cadru nr. 153/2017, Curtea reține că aceste norme stabilesc salarizarea, la nivelul anului 2022, pentru funcțiile publice specifice de manager public. Analizând prevederile legale criticate în ansamblul actului normativ din care fac parte, Curtea reține că Legea-cadru nr. 153/2017 are ca obiect de reglementare stabilirea unui sistem de salarizare pentru personalul din sectorul bugetar plătit din bugetul general consolidat al statului, începând cu data de 1 iulie 2017, data intrării în vigoare a legii. De la această dată, drepturile salariale ale personalului plătit din bugetul general consolidat al statului sunt și rămân, în mod exclusiv, cele prevăzute în lege, astfel cum prevede art. 1 alin. (3) din Legea-cadru nr. 153/2017.

23. În privința modului de stabilire a salariilor de bază, soldelor de funcție/salariilor de funcție, a indemnizațiilor de încadrare și a indemnizațiilor lunare, art. 12 alin. (1) din Legea-cadru nr. 153/2017 prevede că acestea se stabilesc potrivit dispozițiilor acestei legi și anexelor la legea-cadru, astfel încât, împreună cu celelalte elemente ale sistemului de salarizare, să se încadreze în fondurile aprobate de la bugetul de stat, bugetul asigurărilor sociale de stat, bugetele locale și bugetele fondurilor speciale pentru cheltuielile de personal, în vederea realizării obiectivelor, programelor și proiectelor stabilite. Începând cu anul 2023, potrivit prevederilor art. 12 alin. (2) din lege, salariile de bază, soldele de funcție/salariile de funcție, indemnizațiile de încadrare se vor stabili, pentru toate funcțiile cuprinse în anexele nr. I—VIII la lege, prin înmulțirea coeficienților prevăzuți în anexele nr. I—VIII cu salariul de bază minim brut pe țară garantat în plată în vigoare.

24. În vederea punerii în aplicare a dispozițiilor Legii-cadru nr. 153/2017, prin art. 36 din acest act normativ s-a stabilit că, la data intrării în vigoare, 1 iulie 2017, trebuie să se procedeze la reîncadrarea personalului salarizat *„pe noile funcții, grade/trepte profesionale, gradație corespunzătoare vechimii în muncă și vechime în specialitate/vechime în învățământ avute, cu stabilirea salariilor de bază, soldelor de funcție/salariilor de funcție, indemnizațiilor de încadrare și indemnizațiilor lunare potrivit art. 38”*.

25. În acest context normativ, Curtea constată că stabilirea unei anumite valori a salariului de bază pentru managerii publici pentru anul 2022 are un caracter tehnic, integrat concepției legislative de creare a unui sistem de salarizare prin care să se regleze în timp disfuncționalitățile existente în domeniul salarizării personalului plătit din fonduri publice, inclusiv prin limitarea creșterilor salariale la un nivel stabilit prin lege. Cu alte cuvinte, o asemenea soluție legislativă este circumscrisă scopului urmărit de legiuitor, astfel cum acesta este enunțat în Expunerea de motive a legii-cadru, și anume acela de *„eliminarea a disfuncționalităților salariale existente în sistemul public de salarizare”*.

26. În jurisprudența sa, Curtea Constituțională a statuat că stabilirea principiilor și a condițiilor concrete de acordare a drepturilor salariale personalului bugetar intră în atribuțiile exclusive ale legiuitorului. Constituția prevede în art. 41 alin. (2), printre drepturile salariale la protecția socială a muncii, *„instituirea unui salariu minim brut pe țară”*, fără să dispună cu privire la cuantumul acestuia (a se vedea, spre exemplu, Decizia nr. 706 din 11 septembrie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 714 din 23 octombrie 2007).

27. De asemenea, Curtea a statuat că legiuitorul are dreptul de a elabora măsuri de politică legislativă în domeniul salarizării în concordanță cu condițiile economice și sociale existente la un moment dat (a se vedea, spre exemplu, Decizia nr. 707 din 29 noiembrie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 127 din 17 februarie 2017, Decizia nr. 291 din 22 mai 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 451 din 20 iunie 2014, și Decizia nr. 31 din 5 februarie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 266 din 13 mai 2013). În același sens este și jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, potrivit căreia statele se bucură de o largă marjă de apreciere pentru a determina oportunitatea și intensitatea politicilor lor în domeniul sumelor care urmează a fi plătite angajaților lor din bugetul de stat, și anume Hotărârea din 8 noiembrie 2005, pronunțată în Cauza *Kechko împotriva Ucrainei*, paragraful 23, Hotărârea din 8 decembrie 2009, pronunțată în Cauza *Wieczorek împotriva Poloniei*, paragraful 59, Hotărârea din 2 februarie 2010, pronunțată în

Cauza *Aizpurua Ortiz și alții împotriva Spaniei*, paragraful 57, Decizia din 6 decembrie 2011, pronunțată în cauzele *Felicia Mihăieș împotriva României și Adrian Gavril Senteș împotriva României*, paragraful 15.

28. Totodată, Curtea observă că, potrivit jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, în Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale nu se conferă dreptul de a primi în continuare un salariu într-un anumit cuantum (a se vedea în acest sens Hotărârea din 19 aprilie 2007, pronunțată în Cauza *Vilho Eskelinen și alții împotriva Finlandei*, paragraful 94). În consecință, stabilirea, prin lege, a unei anumite valori a salariilor de bază plătite managerilor publici, angajați din fonduri publice, nu are semnificația încălcării dreptului fundamental la salariu.

29. În raport cu cele enunțate și aplicând aceste considerente de principiu în prezenta cauză, Curtea constată că prevederile legale criticate, prin conținutul lor normativ, nu pun în discuție o restrângere a exercițiului dreptului fundamental la salariu, în sensul art. 53 din Constituție, ci vizează o redimensionare a politicii salariale, inclusiv în cazul managerilor publici, personal plătit din fonduri publice, aspect care se înscrie în marja de apreciere a legiuitorului.

30. Cât privește invocarea unor aspecte din jurisprudența Curții Constituționale privind dreptul fundamental la salariu, Curtea reține că acestea vizează ipoteze juridice distincte de cea avută în vedere prin prevederile legale criticate, motiv pentru care acestea nu au relevanță pentru soluționarea excepției de neconstituționalitate.

31. În ceea ce privește aspectele referitoare la scăderea cuantumului venitului net în luna ianuarie 2018 față de luna decembrie 2017, în cazul autorilor excepțiilor care au calitatea de manageri publici, invocate prin prisma art. 16 din Constituție, Curtea constată că prevederile anexei nr. VIII, capitolul I, lit. A, pct. I tabelul de la lit. f) din Legea-cadru nr. 153/2017 nu sunt, prin însuși conținutul lor, contrare art. 16 alin. (1) din Constituție, fiind aplicabile, în mod egal și nediscriminatoriu, tuturor persoanelor vizate de ipoteza normei juridice.

35. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Ioana Bădărău, Raluca Iuliana Nae, Ionuț Petrescu, Cristina-Theodora Petrescu, Teodora Sîrbulescu și Claudiu-Dorian Staicu în Dosarul nr. 11.823/3/2018 al Tribunalului București — Secția a II-a contencios administrativ și fiscal și constată că prevederile art. 17 alin. (1) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice și cele cuprinse în tabelul de la lit. f), punctul I, litera A, capitolul I, anexa nr. VIII la Legea-cadru nr. 153/2017 sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului București — Secția a II-a contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 12 decembrie 2019.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Simina Popescu-Marin

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRĂRE pentru modificarea și completarea Hotărârii Guvernului nr. 520/2013 privind organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Administrare Fiscală

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. I. — Hotărârea Guvernului nr. 520/2013 privind organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Administrare Fiscală, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 473 din 30 iulie 2013, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. **La articolul 5, după litera e) se introduce o nouă literă, litera f), cu următorul cuprins:**

„f) performanța profesională.”

2. **La articolul 7 litera D, litera b) se abrogă.**

3. **La articolul 9, alineatele (6) și (8) se modifică și vor avea următorul cuprins:**

„(6) Numărul maxim de posturi pentru aparatul propriu al Agenției și structuri subordonate este de 25.582, inclusiv președintele, vicepreședintele și posturile aferente cabinetelor demnitarilor.

.....
 (8) Personalul Agenției este compus din demnitari, funcționari publici și personal contractual.”

4. **La articolul 11, alineatele (5), (9) și (10) se modifică și vor avea următorul cuprins:**

„(5) Răspunderile și atribuțiile vicepreședinților se stabilesc prin ordin al președintelui Agenției.

.....
 (9) În cazul în care președintele Agenției, din motive întemeiate, nu își poate exercita atribuțiile, îl delegă prin ordin pe unul dintre cei 3 vicepreședinți sau pe secretarul general să exercite aceste atribuții, cu informarea ministrului finanțelor publice.

(10) În cazul în care unul dintre vicepreședinții Agenției, din motive întemeiate, nu își poate exercita atribuțiile, acestea vor fi delegate unuia dintre cei 2 vicepreședinți sau secretarului general.”

5. **La articolul 12, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:**

„(2) Secretarul general îndeplinește atribuțiile prevăzute de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare.”

6. **La articolul 13, alineatul (13) se modifică și va avea următorul cuprins:**

„(13) În cadrul Direcției generale regionale a finanțelor publice București funcționează, ca structuri subordonate, fără personalitate juridică, Administrația Județeană a Finanțelor Publice Ilfov, administrațiile sectoarelor 1—6 ale finanțelor publice, Administrația fiscală pentru contribuabili nerezidenți și Administrația Fiscală pentru Contribuabili Mijlocii a Municipiului București.”

7. **La articolul 13, alineatul (14) se abrogă.**

8. **La articolul 15, alineatele (2) și (3) se modifică și vor avea următorul cuprins:**

„(2) În cadrul Direcției generale antifraudă fiscală funcționează direcții regionale antifraudă fiscală. Sediul principal

al direcțiilor regionale antifraudă fiscală se stabilește în municipiile prevăzute în anexa nr. 2.

(3) Personalul Direcției generale antifraudă fiscală este împuternicit să efectueze control pe teritoriul național.”

9. **Articolul 16 se abrogă.**

10. **Articolul 17 se modifică și va avea următorul cuprins:**

„Art. 17. — Funcțiile utilizate de Direcția generală antifraudă fiscală în realizarea atribuțiilor stabilite de lege sunt funcții publice generale și funcții contractuale.”

11. **La articolul 18, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:**

„Art. 18. — (1) Personalul Direcției generale antifraudă fiscală execută operațiuni de control operativ și inopinat sub forma controlului curent sau tematic.”

12. **La articolul 19, alineatele (1) și (4) se modifică și vor avea următorul cuprins:**

„Art. 19. — (1) Personalul Agenției care ocupă funcții publice în cadrul Direcției generale antifraudă fiscală poartă în timpul serviciului uniformă, însemne distinctive, ecusoane și, după caz, armament și alte mijloace tehnice utilizate ca mijloc individual de apărare, protecție și comunicare, care se atribuie gratuit. Armamentul, uniforma și celelalte dotări prevăzute de prezenta hotărâre pot fi utilizate numai în timpul exercitării atribuțiilor de serviciu, în condițiile prevăzute în regulamentul de organizare și funcționare. În anumite situații, în realizarea atribuțiilor de serviciu, funcționarii publici din cadrul Direcției generale antifraudă fiscală pot îmbrăca ținuta civilă.

.....
 (4) Regulamentul privind normele generale și speciale de dotare ale personalului Direcției generale antifraudă fiscală, modelul uniformei de serviciu, al însemnelor distinctive, accesoriile care însoțesc portul acesteia, durata normală de utilizare, condițiile de acordare și personalul care beneficiază de uniformă se regăsesc în anexele nr. 3 și 4.”

13. **La articolul 25 alineatul (1), partea introductivă se modifică și va avea următorul cuprins:**

„Art. 25. — (1) Modificarea raporturilor de serviciu ale funcționarilor publici din cadrul Agenției și al structurilor sale subordonate se realizează, în condițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 57/2019, cu modificările și completările ulterioare, astfel.”

14. **Anexele nr. 1, 3—5 și 8 se modifică și se înlocuiesc cu anexele nr. 1—5 la prezenta hotărâre.**

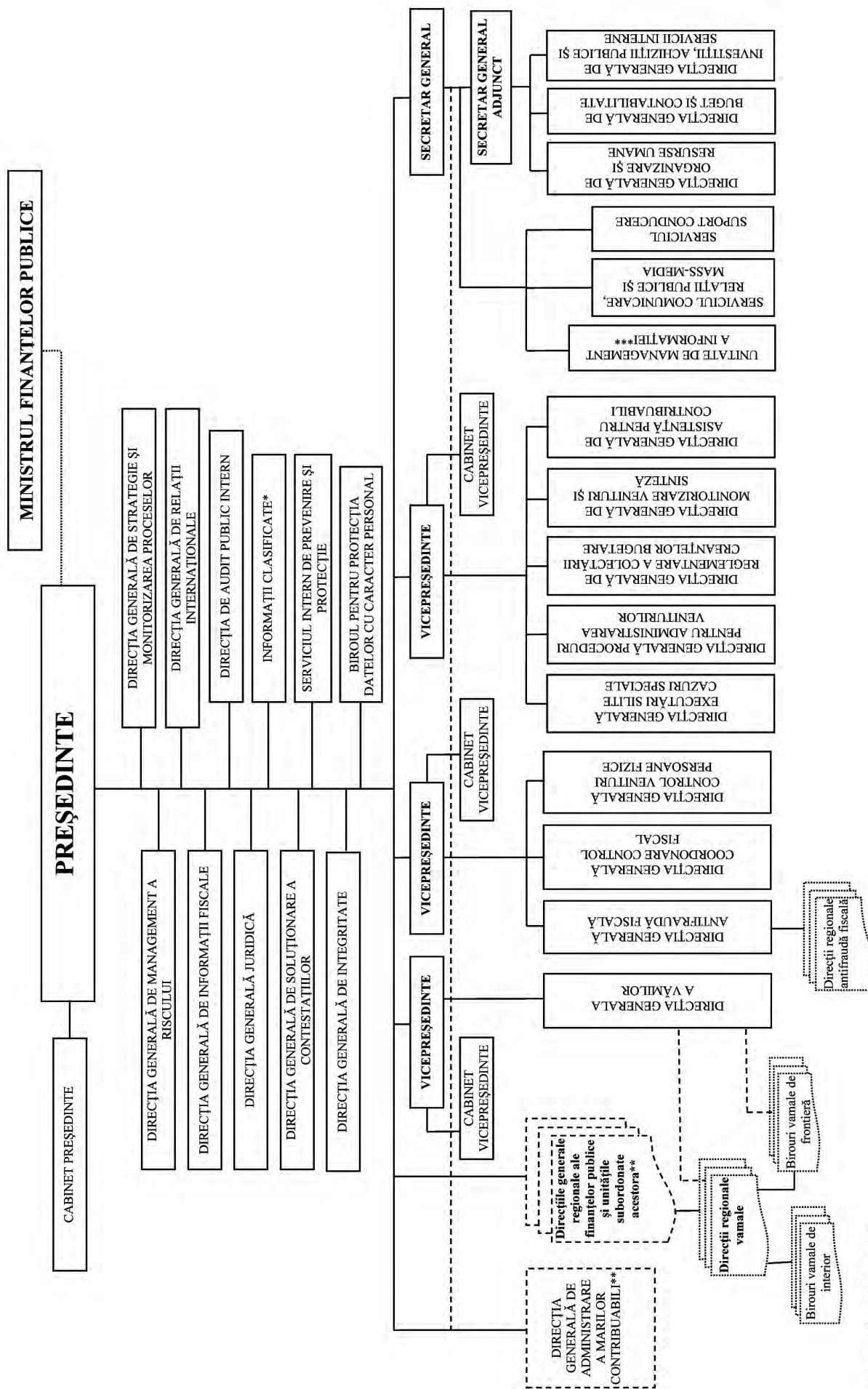
Art. II. — Aplicarea procedurilor legale privind reorganizarea Agenției Naționale de Administrare Fiscală se realizează în termen de maximum 45 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri, cu respectarea condițiilor prevăzute de legislația în vigoare.

PRIM-MINISTRU
LUDOVIC ORBAN

Contrasemnează:
 Ministrul finanțelor publice,
Vasile-Florin Cițu
 Ministrul muncii și protecției sociale,
Victoria Violeta Alexandru

Numărul maxim de posturi: 25.582 de posturi (inclusiv președintele, vicepreședinții și posturile aferente cabinetelor demnitarilor)

STRUCTURA ORGANIZATORICĂ a Agenției Naționale de Administrare Fiscală

¹⁾ Funcționează la nivel de serviciu.

**) Direcțiile generale au personalitate juridică.

***) Funcționează la nivel de direcție generală.

REGULAMENT**privind normele generale și speciale de dotare a personalului Direcției generale antifraudă fiscală**

Art. 1. — (1) Personalul agenției care ocupă funcții publice de inspector în cadrul Direcției generale antifraudă fiscală, denumit în continuare *personalul antifraudă*, are îndatorirea de a purta uniforma de serviciu, cu însemnele și accesoriile specifice, numai în timpul exercitării atribuțiilor de serviciu.

(2) Este interzis portul uniformei, cu însemnele și accesoriile specifice, în locuri și în condiții care ar putea afecta prestigiul funcției și interesele Direcției generale antifraudă fiscală.

Art. 2. — Prin excepție de la prevederile art. 1 alin. (1), personalul antifraudă poate primi aprobarea să poarte uniforma de serviciu cu însemnele și accesoriile specifice, în situații speciale stabilite prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală, la propunerea vicepreședintelui coordonator al Direcției generale antifraudă fiscală.

Art. 3. — Uniforma de serviciu, însemnele și accesoriile specifice se acordă gratuit.

Art. 4. — Pentru fiecare inspector din cadrul Direcției generale antifraudă fiscală care beneficiază de uniforma de serviciu se ține o fișă de evidență în care sunt consemnate data acordării, durata normată de folosință, caracteristicile funcționale și mărimea, precum și orice alte date utile.

Art. 5. — (1) Personalul antifraudă este obligat să păstreze uniforma de serviciu în stare normală de utilizare, curată și îngrijită și să respecte cu strictețe reglementările stabilite privind portul acesteia.

(2) Personalul antifraudă care exercită funcții de conducere are îndatorirea să verifice permanent modul în care personalul din subordine răspunde cerințelor prevăzute la alin. (1) și să ia măsurile corespunzătoare pentru asigurarea respectării acestora.

Art. 6. — (1) În cazul deteriorării sau distrugerii, parțiale ori totale, în timpul și în exercitarea atribuțiilor de serviciu, a uniformei de serviciu, a însemnelor și accesoriilor specifice,

datorită unor cauze imprevizibile și imposibil de înlăturat, asimilate forței majore sau cazului fortuit, inspectorul aflat în această situație primește o nouă uniformă sau, după caz, însemne ori accesorii specifice, fără suportarea contravalorii acestora.

(2) Deteriorarea sau distrugerea parțială ori totală a uniformei de serviciu, a însemnelor și a accesoriilor specifice, din motive imputabile inspectorului, atrage răspunderea patrimonială a acestuia, proporțional cu durata normată de folosință neîndeplinită. În acest caz, obținerea unei noi uniforme de serviciu, a însemnelor și a accesoriilor specifice se face cu plata contravalorii acestora.

Art. 7. — Personalul antifraudă căruia i-au încetat raporturile de serviciu din motive imputabile acestuia, potrivit prevederilor legale în vigoare, este obligat să restituie contravaloarea uniformei de serviciu, a însemnelor și a accesoriilor specifice, proporțional cu durata normată de folosință neîndeplinită.

Art. 8. — În perioada suspendării din funcție, uniforma de serviciu, însemnele și accesoriile specifice nu se acordă, iar perioada suspendării nu se include în calculul duratei normate de folosință a acestora.

Art. 9. — Portul uniformei de serviciu, corespunzătoare sezonului rece sau cald, se stabilește prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală, la propunerea vicepreședintelui coordonator al Direcției generale antifraudă fiscală.

Art. 10. — Este interzisă purtarea unor articole vestimentare diferite de cele care fac parte din uniforma de serviciu.

Art. 11. — Asigurarea uniformei de serviciu pentru personalul antifraudă se va face treptat, în limita fondurilor bugetare aprobate anual, prin legea bugetului de stat, pentru această natură de cheltuieți.

MODELELE*)**uniformei, însemnelor distinctive, legitimației de control și ordinului de serviciu permanent**

Purtarea uniformei și a acestor însemne de către persoane neautorizate se pedepsește conform legii.

Uniforma

3.1. Uniforma de vară pentru personalul antifraudă

3.2. Uniforma pentru personalul antifraudă — bărbați și femei

3.3. Geacă cu pantaloni pentru personalul antifraudă — bărbați și femei

3.4. Geacă și pantalon pentru personalul antifraudă — bărbați și femei

Vedere lateral pantalon/vedere spate geacă cu pantalon

3.5. Scurta toamnă/iarnă pentru personalul antifraudă — bărbați și femei

3.6. Coifura pentru personalul antifraudă — femei

3.7. Coifura pentru personalul antifraudă — bărbați

3.8. Șapca pentru personalul antifraudă — bărbați și femei

3.9. Coifura pentru personalul antifraudă ce ocupă funcții de conducere din cadrul Direcției generale antifraudă fiscală — femei

3.10. Coifura pentru personalul antifraudă ce ocupă funcții de conducere din cadrul Direcției generale antifraudă fiscală — bărbați

3.11. Șapca pentru personalul antifraudă ce ocupă funcții de conducere din cadrul Direcției generale antifraudă fiscală — femei și bărbați

Culoarea pentru articolele de uniformă, scurtă, veston, pantalon, fustă, geacă, coifură și șapcă este gri închis.

Însemne distinctive, specifice

3.12. Sigla Direcției generale antifraudă fiscală — care se aprobă prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală

3.13. Emblema cu serie/Insigna metalică pentru legitimația de control. Modelul emblemei și al insignei metalice se aprobă prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală. Emblema/Insigna metalică conține sigla Direcției generale antifraudă fiscală, aprobată prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală, precum și seria prezentată în figură.

3.14. Emblema coifură

3.15. Însemne de grad (trese și stele care indică funcția), atașabile la uniformă

3.16. Legitimația de control/serviciu

3.17. Emblema aplicabilă pe mâneca stângă a articolelor de echipament

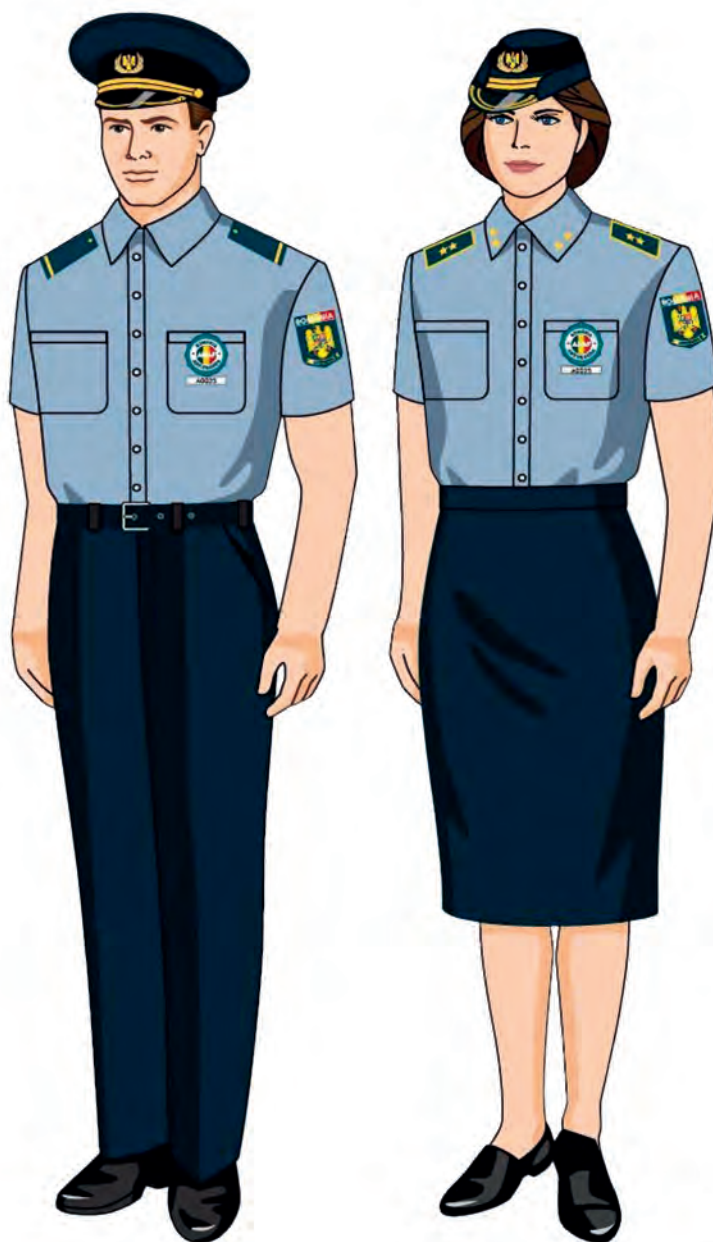
3.18. Ordinul de serviciu permanent.

NOTĂ:

Portlegitimația de control va fi de culoare neagră și cuprinde însemnele de împuternicire pentru realizarea controlului.

*) Modelele uniformei, însemnelor distinctive, legitimației de control și ordinului de serviciu permanent sunt reproduse în facsimil.

Fig. 3.1. — Modelul uniformei de vară pentru personalul antifraudă — bărbați și femei

La uniforma de vară, personalul antifraudă femei poate purta fustă sau pantalon.

Pe mâneca stângă a cămășii se aplică emblema de la fig. 3.17.

Pentru personalul antifraudă ce ocupă funcții de conducere în cadrul Direcției generale antifraudă fiscală, pe lateralele gulerului cămășii se vor aplica stele auriu, conform gradului.

Pe umerii cămășii se aplică însemnele de grad, care indică funcția.

Pe buzunarul stâng al cămășii se aplică emblema cu serie de la fig. 3.13.

Seria A0025 a emblemei cu serie este dată pentru exemplificare.

Fig. 3.2. — Modelul uniformei de vară cu veston și al uniformei de iarnă pentru personalul antifraudă — bărbați și femei

La uniforma de vară cu veston și uniforma de iarnă, personalul antifraudă femei poate purta fustă sau pantalon.

Pe fiecare mânecă a vestonului, deasupra nasturilor manșetei:

— pentru personalul antifraudă ce ocupă funcții de execuție se aplică o bandă textilă aurie, de 20 mm lățime;

— pentru personalul antifraudă ce ocupă funcții de conducere se aplică stelele aferente gradului, în culoare aurie.

Pe mâneca stângă a vestonului, la partea superioară, se aplică emblema de la fig. 3.17.

Pe umerii vestonului se aplică însemnele de grad, care indică funcția.

Pe partea stângă a vestonului, în zona superioară, se aplică emblema cu serie de la fig. 3.13.

Seria A0025 a emblemei cu serie este dată pentru exemplificare.

Fig. 3.3. — Modelul de geacă și pantalon pentru personalul antifraudă — bărbați și femei

La partea superioară, pe mâneca stângă a gecii, se va aplica emblema de la fig. 3.13.

Pe umerii gecii se aplică însemnele de grad, care indică funcția.

Pe partea stângă a gecii, în zona superioară se aplică emblema cu seria de la fig. 3.13, precum și înscrisul „ANAF Antifraudă”, de culoare galbenă fosforescentă.

Geaca are mânecile și căptușeala detașabile. Pentru timp friguros, geaca este prevăzută cu o căptușeală matlasată, atașabilă.

Seria A0025 a emblemei cu serie este dată pentru exemplificare.

Fig. 3.4. — Modelul de geacă și pantalon pentru personalul antifraudă — bărbați și femei
Vedere lateral pantalon/Vedere spate geacă cu pantalon

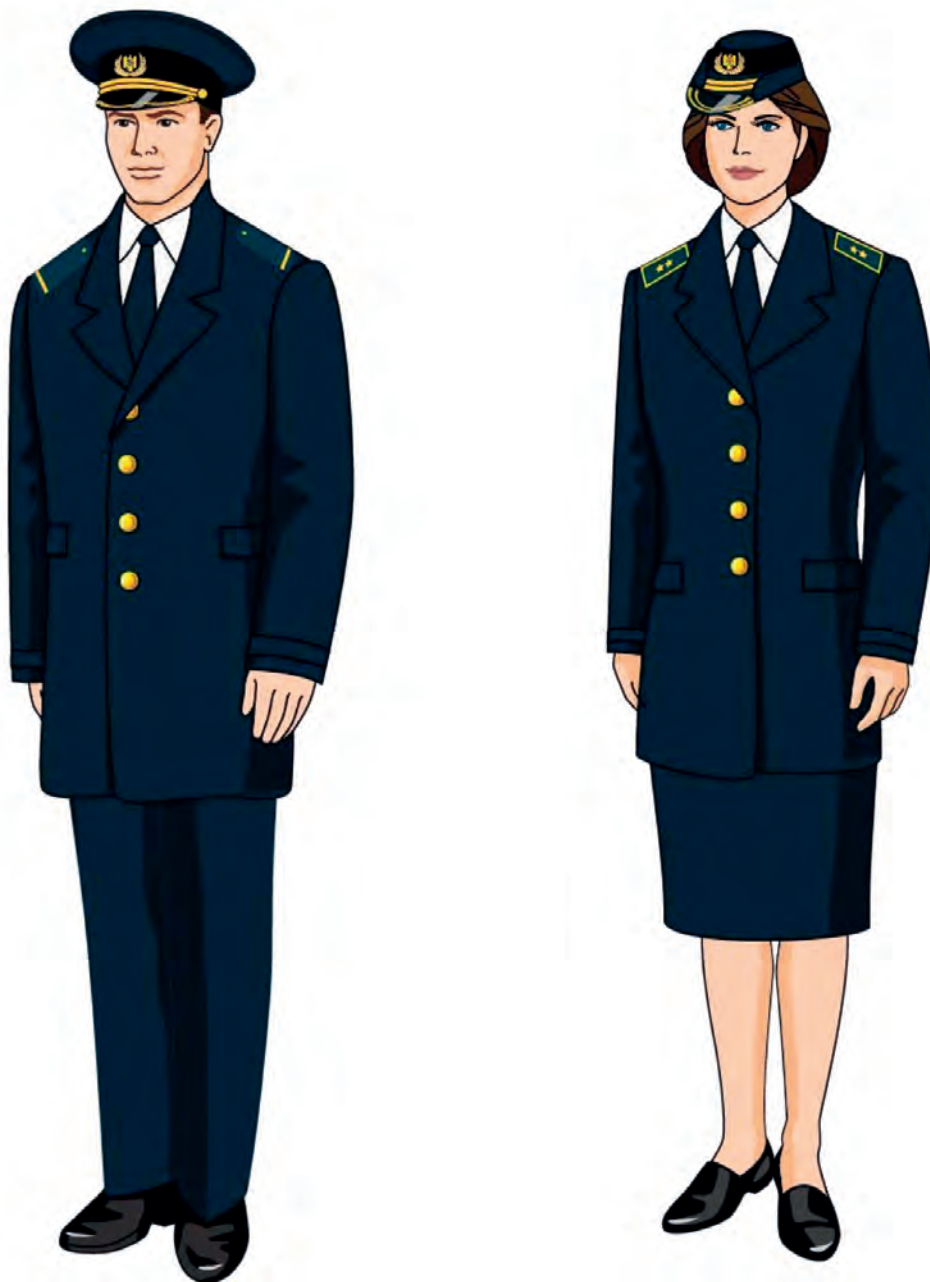
Pe partea laterală a pantalonului se va aplica înscrisul „ANAF Antifraudă”, de culoare galbenă fosforescentă.

Pe spatele gecii se va aplica înscrisul „ANAF Antifraudă”, de culoare galbenă fosforescentă.

Pe geacă se va aplica la nivel superior al mânecii stângi emblema de la fig. 3.13.

Pe umerii gecii se aplică însemnele de grad care indică funcția.

Fig. 3.5. — Modelul de scurtă semiimpermeabilă toamnă—iarnă pentru personalul antifraudă — bărbați și femei

Pe umerii scurtei semiimpermeabile toamnă—iarnă se aplică însemnele de grad, care indică funcția.

Fig. 3.6. — Modelul de coifură pentru personalul antifraudă — femei

Fig. 3.7. — Modelul de coifură pentru personalul antifraudă — bărbați

Fig. 3.8. — Modelul de șapcă pentru personalul antifraudă — femei și bărbați

Fig. 3.9. — Modelul de coifură pentru personalul antifraudă ce ocupă funcții de conducere din cadrul Direcției generale antifraudă fiscală — femei

Fig. 3.10. — Modelul de coifură pentru personalul antifraudă ce ocupă funcții de conducere din cadrul Direcției generale antifraudă fiscală — bărbați

Fig. 3.11. — Modelul de șapcă pentru personalul antifraudă ce ocupă funcții de conducere din cadrul Direcției generale antifraudă fiscală — femei și bărbați

Fig. 3.12. — Sigla Direcției generale antifraudă fiscală — se aprobă prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală

Fig. 3.13. — Emblema cu serie/Insigna metalică pentru legitimația de control
Seria A0025 este dată pentru exemplificare.

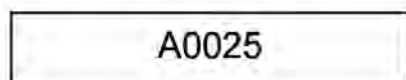

Fig. 3.14. — Emblema coifură

Fig. 3.15. Însemne de grad (trese și stele care indică funcția), pe suport textil gri închis, atașabile la uniformă

Însemne de grad (trese care indică funcția), atașabile la uniformă

Însemne de grad cu o tresă aurie, de 7 mm lățime, pentru personal antifraudă debutant

Însemne de grad cu o tresă aurie, de 7 mm lățime și două trese longitudinale pentru personal antifraudă asistent

Însemne de grad cu două trese aurii, de 7 mm lățime și două trese longitudinale, pentru personal antifraudă principal

Însemne de grad cu trei trese aurii, de 7 mm lățime și două trese longitudinale, pentru personal antifraudă superior

Însemne de grad cu stele, care indică funcția, pe suport textil gri închis, atașabile la uniformă

Însemne de grad cu o stea mică aurie, pentru personal conducere (șef birou)

Însemne de grad cu o stea mare aurie, cu chenar auriu al gradului, pentru personal conducere (șef serviciu)

Însemne de grad cu două stele mari aurii, cu chenar auriu al gradului, pentru personal conducere (director)

Însemne de grad cu trei stele mari aurii, cu chenar auriu al gradului, pentru personal conducere (director general adjunct)

Însemne de grad cu patru stele mari aurii, cu chenar auriu al gradului, pentru director general

Fig. 3.16. a — Modelul legitimației de control

Modelul legitimației de control, emis de Direcția Generală Antifraudă Fiscală. Documentul conține următoarele elemente:

- Emblema României în partea de sus.
- Textul: ROMÂNIA, MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE, AGENȚIA NAȚIONALĂ DE ADMINISTRARE FISCALĂ, DIRECȚIA GENERALĂ ANTIFRAUDĂ FISCALĂ.
- Titlul: LEGITIMAȚIE DE CONTROL, SERIA A NR. 00025.
- Un câmp marcat "foto" pentru imaginea titularului.
- Câmpuri pentru "Dl./Dna." și "Funcția".
- Textul: Este împuternicit/ă să efectueze control în condițiile legii.
- Un sigilă circulară marcată "SIGLA" pentru semnarea șefului de departament.
- Textul: VIZAT, DIRECTOR GENERAL.
- Textul: VALABILĂ PE ÎNTREG TERITORIUL ROMÂNIEI.
- Decorativele elemente sunt două benzi verticale dintr-un material textil cu culorile naționale (albastru, galben, roșu).

Fig. 3.16. b — Modelul legitimației de serviciu

Modelul legitimației de serviciu, emis de Direcția Generală Antifraudă Fiscală. Documentul conține următoarele elemente:

- Emblema României în partea de sus.
- Textul: ROMÂNIA, MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE, AGENȚIA NAȚIONALĂ DE ADMINISTRARE FISCALĂ, DIRECȚIA GENERALĂ ANTIFRAUDĂ FISCALĂ.
- Titlul: LEGITIMAȚIE DE SERVICIU, SERIA A NR. 00025.
- Un câmp marcat "foto" pentru imaginea titularului.
- Câmpuri pentru "Dl./Dna." și "Funcția".
- Un sigilă circulară marcată "SIGLA" pentru semnarea șefului de departament.
- Textul: VIZAT, DIRECTOR GENERAL.
- Decorativele elemente sunt două benzi verticale dintr-un material textil cu culorile naționale (albastru, galben, roșu).

Fig. 3.17. — Model emblemă aplicabilă pe mâneca stângă a articolelor de echipament

Fig. 3.18 — Modelul ordinului de serviciu permanent

ROMÂNIA
MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
AGENȚIA NAȚIONALĂ DE ADMINISTRARE FISCALĂ
DIRECȚIA GENERALĂ ANTIFRAUDĂ FISCALĂ
ORDIN DE SERVICIU PERMANENT

DI./ D-na _____, având funcția de inspector.....
este autorizat/ă să execute control operativ și inopinat în
domeniul economic, financiar, fiscal și vamal, în conformitate
cu atribuțiile prevăzute de lege.

DIRECTOR GENERAL

**NORMA DE DOTARE ȘI DURATA DE SERVICIU
privind drepturile de echipament ale inspectorilor din cadrul Direcției generale antifraudă fiscală**

I. Norma de dotare și durata de serviciu privind drepturile de echipament ale inspectorilor din cadrul Direcției generale antifraudă fiscală

Nr. crt.	Denumirea echipamentului	U/M	Prevederi cantitate	Durata de serviciu — ani —	Observații
1.	Coifura de iarnă	buc.	1	2	
2.	Coifura de vară	buc.	1	2	
3.	Șapcă	buc.	1	2	
4.	Scurtă semiimpermeabilă pentru toamnă — iarnă, bărbați/femei	buc.	1	3	
5.	Costum (veston cu doi pantaloni lungi pentru bărbați/femei sau fustă pentru femei) de iarnă	buc.	2	3	
6.	Costum (veston cu patru pantaloni lungi pentru bărbați/femei sau fustă pentru femei) de vară	buc.	1	2	
7.	Geacă și pantaloni	buc.	1	2	
8.	Cămașă albă cu mânecă lungă	buc.	5	1	
9.	Cămașă albă cu mânecă scurtă	buc.	5	1	
10.	Cămașă-bluză	buc.	5	1	
11.	Pantofi de iarnă	per.	1	2	Se distribuie alternativ, cu pantofii de vară.
12.	Pantofi de vară	per.	1	2	Se distribuie alternativ, cu pantofii de iarnă.
13.	Ghete împlănite pentru bărbați	per.	1	2	
14.	Cizme împlănite pentru femei	per.	1	2	
15.	Cravată	buc.	4	2	
16.	Curea din piele, pentru pantaloni	buc.	1	2	
17.	Șosete bbc.	per.	5	1	
18.	Ciorapi lână	per.	3	1	

II. Însemne specifice

Nr. crt.	Denumirea însemnelor specifice	U/M	Prevederi cantitate	Observații
	Însemne distinctive			
1.	Emblemă coifură	buc.	3	1 buc. pentru șapcă, 1 buc. pentru coifură vară și 1 buc. pentru coifură iarnă
2.	Set cuprinzând însemne de împuternicire a controlului	set	1	1 pentru fiecare inspector
	— legitimație cu insignă metalică înseriată	buc.	1	1 pentru fiecare inspector
	— portlegitimație	buc.	1	1 pentru fiecare inspector
	— ordinul de serviciu permanent	buc.	1	1 pentru fiecare inspector
3.	Emblema cu serie; 4 buc./set, câte 1 buc. pentru vestoane, geacă și bluză	set	1	1 pentru fiecare inspector
4.	Însemne grad (trese și stele care indică funcția) 5 buc./set de însemne grad câte 1 buc. pentru fiecare articol scurtă, vestoane, geacă și bluză	set	1	1 pentru fiecare inspector

NOTĂ:

Detalii minime cu privire la modelul articolelor de uniformă și al însemnelor distinctive se regăsesc în planșele prevăzute în anexa nr. 3 la hotărâre.

Norma de dotare și durata de serviciu se referă la funcționari publici de conducere și funcționari publici de execuție, cu drept de control, din cadrul Direcției generale antifraudă fiscală.

LISTA

mijloacelor tehnice, a echipamentelor de autoapărare, de protecție și comunicare și a altor mijloace speciale de dotare

- a) Arme de foc și mijloace individuale de autoapărare:
— arme de foc:
1. armament de serviciu: pistol cu un încărcător; câte o bucată pentru fiecare inspector;
2. toc din piele pentru pistol;
3. muniție de război pentru fiecare încărcător de pistol pentru fiecare ședință de tragere, precum și în cazul unor acțiuni speciale;
— mijloace individuale de autoapărare:
1. butelie cu gaz (spray) paralizant cu portbutelie pentru centură pentru dotarea fiecărui inspector*);
2. electroșocuri:
— maximum 500 de bucăți de mici dimensiuni;
— maximum 500 de bucăți de pistoale/bastoane, pentru dotarea inspectorilor*).
- b) Echipament individual de protecție:
1. vesta de protecție fluorescent-reflectorizantă pe fond de culoare roșie (reprodusă în facsimil — fig. 5.1): 1.000 de bucăți;
2. bastoane reflectorizante pentru acțiunile stradale: 1.000 de bucăți;
- c) Mijloace de comunicare:
— telefon mobil și serviciile aferente — un aparat/persoană.
- d) Alte mijloace speciale de dotare:
1. microscopie portabile pentru citirea elementelor de secretizare de pe timbre și banderole;
2. sigilii metalice de unică folosință, personalizate și înseriate;
3. imprimare (formulare cu regim special);
4. alte articole necesare, bine justificate, propuse de directorul general, avizate de vicepreședintele Agenției Naționale de Administrare Fiscală, coordonator al Direcției Generale Antifraudă Fiscală și aprobate de președintele Agenției Naționale de Administrare Fiscală.

Fig. 5.1. — Model pentru vesta de protecție**), fluorescent-reflectorizantă, pe fond de culoare roșie

*) În mod justificat, directorul general al Direcției generale antifraudă fiscală poate aproba dotarea și a altor persoane din cadrul Direcției generale antifraudă fiscală cu astfel de mijloace, dacă acestea participă la acțiuni și numai pe timpul desfășurării acțiunii.

Lista inspectorilor care primesc în dotare armament de serviciu se stabilește prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală, la propunerea vicepreședintelui coordonator al Direcției generale antifraudă fiscală.

**) Modelul vestei de protecție este reprodus în facsimil.

I. Mijloace de transport pentru activități specifice ale Agenției Naționale de Administrare Fiscală

Nr. crt.	Unitatea	Tipul mijlocului de transport	Numărul maxim aprobat (bucăți)
1. Agenția Națională de Administrare Fiscală — aparat propriu			
	1.1. parc auto demnitari, înalți funcționari publici și asimilați	(1) autoturism*)	6
	1.2. parc comun	(1) autoturism*)	4
		(2) autoturism	5
		(3) autoturism operativ**)	33
		(4) autovehicul transport marfă	1
		(5) autovehicul transport persoane (asigurare transport delegații)	1
	1.3. Direcția generală a vămilor	(1) autoturism	1
		(2) autovehicul transport marfă și persoane (aprovizionare, deplasări operative, protocol)	5
		(3) autoturism operativ (supravegheri, însoțiri, controale, investigații)	7
		(4) autovehicul (autovehicule pentru transportul câinilor dresați de detecție bunuri a căror circulație este interzisă sau restricționată)	4
		(5) autoturism operativ (control/inspecții/expertize-unitatea nucleară)	2
		(6) autospecială (laborator mobil pentru control vamal cu raze X, raze gama)	15
	1.4. Direcția generală executări silite cazuri speciale	(1) autoturism operativ	75
		(2) autovehicul transport marfă	10
		(3) platformă transport autovehicule	8
2. Direcția generală antifraudă fiscală			
		(1) autoturism operativ pentru acțiunile de prevenire și combatere a actelor și faptelor de evaziune fiscală, fraudă fiscală și vamală	483
		(2) autovehicul transport marfă și persoane (deplasări operative)	153
		(3) autovehicul transport persoane (asigurare transport echipe operative)	3
		(4) ambarcațiuni fluviale (4 locuri + echipaj)	1
		(5) ambarcațiuni fluviale (8/10 locuri + echipaj)	1
3. Direcțiile generale regionale ale finanțelor publice			
	3.1. Direcțiile generale regionale — structuri de administrare fiscală și trezorerie	(1) autoturism	555
		(2) autovehicul transport marfă	80
		(3) autovehicul transport valori la trezorerie	59
		(4) șalupă pentru control (județul Tulcea)	1

Nr. crt.	Unitatea	Tipul mijlocului de transport	Numărul maxim aprobat (bucăți)
3.2. Direcțiile regionale vamale		(1) autoturism	8
		(2) autovehicul transport marfă și persoane (aprovizionare, deplasări operative, protocol)	8
		(3) autoturism operativ (supravegheri, însoțiri, controale, investigații)	55
		(4) autovehicul (autovehicule pentru transportul câinilor dresați de detecție bunuri a căror circulație este interzisă sau restricționată)	56
		(5) autoturism operativ (control/inspecții/expertize-unitatea nucleară)	5
		(6) autospecială (laborator mobil pentru control vamal cu raze x, raze gama)	2
		(7) autoturisme operative pentru birourile vamale de interior și frontieră	88
		(8) autovehicule operative (control pistă pentru structurile din aeroporturile internaționale Otopeni și Timișoara)	2
		(9) autovehicule operative pentru structurile de frontieră cu puncte vamale arondate (transport valori, bunuri confiscate, personal operativ, supraveghere porturi, zone libere)	5
		(10) autovehicul operativ pentru structurile vamale situate între 5 și 90 km față de localitatea de reședință (transport valori, bunuri confiscate, personal operativ)	14
		(11) autospeciale dezăpezire structuri vamale de frontieră rutieră	9
		(12) șalupe patrulare control și supraveghere vamală, în limitele de competență	10
			3
4. Direcția generală de administrare a marilor contribuabili			
4.1. parc comun		(1) autoturism*)	3
		(2) autoturism operativ***)	22

*) Numărul autoturismelor este reglementat prin Ordonanța Guvernului nr. 80/2001 privind stabilirea unor normative de cheltuieli pentru autoritățile administrației publice și instituțiile publice, aprobată cu modificări prin Legea nr. 247/2002, cu modificările și completările ulterioare.

**) Cele 33 de autoturisme se repartizează direcțiilor/direcțiilor generale din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală — aparat propriu numai prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală și vor fi conduse numai de persoanele nominalizate în baza aceluiași ordin.

***) Cele 22 de autoturisme se repartizează direcțiilor/serviciilor din cadrul Direcției generale de administrare a marilor contribuabili numai prin decizie a directorului general al Direcției generale de administrare a marilor contribuabili și vor fi conduse numai de persoanele nominalizate prin această decizie.

II. Câini

Nr. crt.	Unitatea	Denumirea	Numărul maxim aprobat (bucăți)
1	Direcția generală a vămilor	Câini dresați pentru depistarea bunurilor a căror circulație este interzisă sau restricționată	60

NOTE:

1. Repartizarea, redistribuirea și modul de utilizare a mijloacelor de transport repartizate structurilor din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală — aparat propriu și structurilor subordonate se aprobă prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală.

2. Mijloacele de transport din dotarea Agenției Naționale de Administrare Fiscală pot fi conduse de salariații care au prevăzută această activitate prin fișa postului sau de demnitari și de alte categorii de salariați, persoane care au acest drept, potrivit legii, nominalizați în baza ordinului președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală.

3. După finalizarea demersurilor de scoatere din uz a mijloacelor de transport care au îndeplinit toate condițiile de casare, pot fi achiziționate mijloace de transport noi, astfel încât totalul autovehiculelor din parc să nu depășească numărul total aprobat.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind suplimentarea bugetului Ministerului Transporturilor, Infrastructurii și Comunicațiilor din Fondul de intervenție la dispoziția Guvernului pentru realizarea în regim de primă urgență a unor lucrări de investiții de prevenire și înlăturare a efectelor calamității naturale produse ca urmare a alunecării de teren care a afectat taluzul Canalului Dunăre — Marea Neagră, mal stâng, zona Cumpăna, între km 56 + 989 (km 7 + 421 navigație) și km 57 + 217 (km 7 + 193 navigație)

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 30 alin. (4) și (5) din Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — (1) Se aprobă suplimentarea bugetului Ministerului Transporturilor, Infrastructurii și Comunicațiilor din Fondul de intervenție la dispoziția Guvernului, prevăzut în bugetul de stat pe anul 2020, cu suma de 25.000 mii lei, cu referire la credite de angajament și credite bugetare, la capitolul 84.01 „Transporturi”, subcapitolul 84.01.05 „Navigație civilă”, titlul 55 — „Alte transferuri”.

(2) Suma prevăzută la alin. (1) se transferă către Compania Națională „Administrația Canalelor Navigabile” — S.A. și se utilizează pentru realizarea în regim de primă urgență a unor lucrări de investiții de prevenire și înlăturare a efectelor calamității naturale produse ca urmare a alunecării de teren care a afectat taluzul Canalului Dunăre — Marea Neagră, mal stâng, zona Cumpăna, între km 56 + 989 (km 7 + 421 navigație) și km 57 + 217 (km 7 + 193 navigație).

Art. 2. — Elaborarea documentației tehnico-economice și execuția lucrărilor se contractează de către Compania Națională „Administrația Canalelor Navigabile” — S.A., unitate care funcționează sub autoritatea Ministerului Transporturilor,

Infrastructurii și Comunicațiilor, cu respectarea prevederilor Legii nr. 98/2016 privind achizițiile publice, cu modificările și completările ulterioare, pentru situații de forță majoră, și a prevederilor art. 43 alin. (3)—(5) din Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 3. — Pentru asigurarea fondurilor necesare finanțării prevăzute la art. 1 se suplimentează cu suma de 24.100 mii lei Fondul de intervenție la dispoziția Guvernului din Fondul de rezervă bugetară la dispoziția Guvernului, prevăzut în bugetul de stat pe anul 2020.

Art. 4. — Ministerul Finanțelor Publice este autorizat să introducă, la propunerea ordonatorului principal de credite, modificările corespunzătoare în structura bugetului de stat și în volumul și structura bugetului Ministerului Transporturilor, Infrastructurii și Comunicațiilor, pe anul 2020.

Art. 5. — Ministerul Transporturilor, Infrastructurii și Comunicațiilor și Compania Națională „Administrația Canalelor Navigabile” — S.A. răspund de modul de utilizare a sumei alocate potrivit prevederilor art. 1, în conformitate cu dispozițiile legale.

PRIM-MINISTRU
LUDOVIC ORBAN

Contrasemnează:
Ministrul transporturilor, infrastructurii și comunicațiilor,
Lucian Nicolae Bode
Ministrul finanțelor publice,
Vasile-Florin Cițu

București, 10 martie 2020.
Nr. 180.

DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI

GUVERNUL ROMÂNIEI

PRIM-MINISTRUL

DECIZIE

privind exercitarea, cu caracter temporar, prin detașare, de către domnul Petronel Munteanu a funcției publice vacante din categoria înalților funcționari publici de secretar general adjunct al Ministerului Muncii și Protecției Sociale

Având în vedere propunerea Ministerului Muncii și Protecției Sociale formulată prin Adresa nr. 2.274/VVA din 24 februarie 2020, înregistrată la Cabinetul prim-ministrului cu nr. 5/1.076 din 26 februarie 2020, precum și Adresa Agenției Naționale a Funcționarilor Publici nr. 9.245/2020,

în temeiul art. 29, art. 394 alin. (2) lit. d), art. 397 lit. b), art. 502 alin. (1) lit. f), art. 505 alin. (5), art. 509 alin. (3) și art. 530 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — Începând cu data intrării în vigoare a prezentei decizii, domnul Petronel Munteanu, șef serviciu în cadrul Casei Naționale de Pensii Publice, exercită, cu caracter temporar, prin

detașare, funcția publică vacantă din categoria înalților funcționari publici de secretar general adjunct al Ministerului Muncii și Protecției Sociale, pentru o perioadă de 6 luni.

PRIM-MINISTRU
LUDOVIC ORBAN

Contrasemnează:
Secretarul general al Guvernului,
Antonel Tănase

București, 11 martie 2020.
Nr. 159.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL SĂNĂTĂȚII

ORDIN

privind instituirea măsurii de carantină pentru persoanele aflate în situația de urgență de sănătate publică internațională determinată de infecția cu COVID-19 și stabilirea unor măsuri în vederea prevenirii și limitării efectelor epidemiei

Văzând Referatul de aprobare nr. VSC 3.378 din 11.03.2020 al Direcției generale de asistență medicală și sănătate publică din cadrul Ministerului Sănătății,

în temeiul art. 8 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 11/2020 privind stocurile de urgență medicală, precum și unele măsuri aferente instituirii carantinei,

având în vedere prevederile art. 31 paragraful (2) lit. c) din Regulamentul sanitar internațional 2005, pus în aplicare prin Hotărârea Guvernului nr. 758/2009,

ținând cont de prevederile art. 25 alin. (2) ale art. 27 alin. (5) și ale art. 78 din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 7 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 144/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul sănătății emite următorul ordin:

Art. 1. — (1) În înțelesul prezentului ordin, prin *carantină* se înțelege atât instituirea măsurii de carantină instituționalizată (în spații special amenajate), cât și instituirea măsurii de izolare la domiciliu.

(2) Se instituie măsura de carantină instituționalizată pentru persoanele asimptomatice care intră pe teritoriul României venind din zonele cu transmitere comunitară extinsă afectate de COVID-19 (zona roșie), pentru o perioadă de 14 zile, în spații special amenajate puse la dispoziție de către autoritățile locale.

(3) Se instituie măsura de izolare la domiciliu următoarelor categorii de persoane:

a) persoane care au călătorit în ultimele 14 zile în localități din zonele afectate de COVID-19, altele decât cele cu transmitere comunitară extinsă (zona galbenă);

b) persoane care au intrat în contact direct cu persoanele cu simptome și care au călătorit în zone cu transmitere comunitară extinsă;

c) persoane care au intrat în contact direct cu persoanele care au fost confirmate cu coronavirus (COVID-19);

d) membri de familie ai unei persoane care se încadrează în una dintre situațiile de mai sus.

(4) Categoriile de persoane nominalizate la alin. (3) se vor izola la domiciliu 14 zile, timp în care vor fi monitorizate de către

direcțiile de sănătate publică și/sau prin intermediul medicului de familie. Persoanele menționate la lit. b) pot ieși din izolarea la domiciliu dacă suspiciunea de infecție cu COVID-19 la persoana simptomatică cu care au avut contact direct este infirmată.

(5) Pentru scopul prezentului ordin, domiciliul este considerat ca fiind adresa furnizată în chestionarul completat la punctul de frontieră, respectiv adresa unde locuiesc persoanele din categoriile menționate.

(6) Persoanelor aflate în izolare la domiciliu li se vor pune la dispoziție informații detaliate referitoare la măsurile de igienă individuală ce trebuie respectate.

Art. 2. — (1) Lista zonelor cu transmitere comunitară extinsă (zona roșie) și a celor afectate (zona galbenă) este disponibilă pe site-ul www.insp.gov.ro/cnscbt și se actualizează ori de câte ori este nevoie.

(2) Definiția de caz pentru infecția COVID-19 este postată la adresa www.insp.gov.ro/cnscbt și se actualizează ori de câte ori este nevoie.

Art. 3. — Transportul persoanelor care urmează să intre în carantină instituționalizată de la punctul de trecere a frontierei către zona de carantină instituționalizată se va face cu un mijloc de transport special dedicat, stabilit de către direcția de sănătate

publică împreună cu autoritatea publică locală de pe teritoriul căreia se află punctul vamal.

Art. 4. — (1) Direcțiile de sănătate publică județene și cea a municipiului București, în colaborare cu autoritățile publice locale, identifică și organizează spații de carantinare instituționalizată în fiecare județ.

(2) În scopul asigurării asistenței medicale a persoanelor carantinate, direcțiile de sănătate publică județene și cea a municipiului București nominalizează unitățile sanitare responsabile de acordarea asistenței medicale de pe raza județului, respectiv a municipiului București.

Art. 5. — (1) Asigurații cărora li se aplică măsura de carantinare instituționalizată în spațiile special amenajate și persoanele cărora li se interzice continuarea activității prin instituirea măsurii de izolare la domiciliu beneficiază de concediu și indemnizație de carantină pentru perioada stabilită prin documentul eliberat de direcțiile de sănătate publică, în conformitate cu Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 158/2005 privind concediile și indemnizațiile de asigurări sociale de sănătate, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 399/2006, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Direcțiile de sănătate publică județene și cea a municipiului București au obligația ca, la ieșirea din carantină, să elibereze persoanelor ce s-au aflat în această situație un aviz epidemiologic de ieșire din carantină, prevăzut în anexa ce face parte integrantă din prezentul ordin.

(3) Medicii de familie care au monitorizat persoanele cărora li s-a instituit măsura de izolare la domiciliu au obligația ca, la ieșirea din izolarea la domiciliu, să elibereze persoanelor ce s-au aflat în această situație un aviz epidemiologic de ieșire din izolare la domiciliu. În cazul persoanelor care nu au medic de familie monitorizarea acestora se face de către direcția de sănătate publică județeană, respectiv cea a municipiului București, care are în acest caz obligația de a elibera avizul epidemiologic de ieșire din izolare.

(4) Nerespectarea măsurilor de carantină, respectiv de izolare la domiciliu, precum și furnizarea de informații false autorităților se sancționează conform legilor în vigoare.

Art. 6. — (1) La intrarea în carantină se efectuează un test pentru COVID-19 persoanelor asimptomatice venite din zonele afectate (zonele roșii).

(2) Ieșirea din carantină se va face după o perioadă de 14 zile dacă persoana este clinic sănătoasă și după efectuarea

a două teste pentru COVID-19 la un interval minim de 24 ore și care au rezultat negativ.

(3) Transportul probelor recoltate de la persoanele carantinate se va face în aceleași condiții de siguranță ca și probele de gripă, iar testarea se va face la cel mai apropiat laborator care efectuează astfel de testări, la îndrumarea direcțiilor de sănătate publică județene și cea a municipiului București.

(4) Direcția de sănătate publică județeană și cea a municipiului București comunică responsabilului centrului de carantină încheierea perioadei de carantinare și se deplasează pentru eliberarea avizelor epidemiologice.

(5) Dezinfecția spațiilor de carantinare se efectuează de către responsabilul centrului sub îndrumarea direcției de sănătate publică, după ce persoana/persoanele va/vor părăsi spațiul.

Art. 7. — (1) Persoanele simptomatice care întrunesc criteriile definiției de caz vor fi izolate în secțiile/spitalele de boli infecțioase unde li se vor recolta probe biologice, conform metodologiei de supraveghere în vigoare, aflată pe site-ul Institutului Național de Sănătate Publică — Centrul Național de Supraveghere și Control al Bolilor Transmisibile.

(2) În cazul în care există persoane simptomatice care întrunesc criteriile definiției de caz și care se prezintă într-o altă unitate sanitară, acestea rămân în această unitate, în izolare, și li se recoltează o probă care va fi transportată la cel mai apropiat spital în care se face testarea pentru COVID-19. Această probă va fi lucrată în regim de urgență. În cazul în care testul este pozitiv, pacientul va fi transferat la cea/cel mai apropiată/apropiat secție/spital de boli infecțioase.

Art. 8. — În funcție de evoluția situației epidemiologice și confirmarea a mai mult de trei cazuri de infecție cu noul coronavirus, cu legătură epidemiologică între ele, în aceeași comunitate, se poate decide declararea carantinei într-o comunitate. Carantinarea unei comunități reprezintă izolarea unei zone perfect delimitate și pentru care se dispune interzicerea intrării și ieșirii din zonă.

Art. 9. — Direcțiile de sănătate publică județene și cea a municipiului București și direcțiile de specialitate din cadrul Ministerului Sănătății vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 10. — Prezentul ordin intră în vigoare la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul sănătății,
Horațiu Moldovan,
secretar de stat

București, 11 martie 2020.
Nr. 414.

Județul
Localitatea
Unitatea sanitară

Codul numeric personal
| | | | | | | | | | | | | | | | |

AVIZ EPIDEMIOLOGIC
anul luna ziua

Numele, prenumele
Prenumele tatălui
Data nașterii: anul luna ziua
Domiciliul: localitatea, str. nr., bloc, ap.,
sectorul/județul
A fost izolat la domiciliu/carantinat în spațiu special amenajat
.....

ANEXĂ

A fost monitorizat în perioada:

Starea clinică la sfârșitul perioadei de carantinare:

.....

S-a eliberat prezenta dovadă de ieșire din carantină pentru a servi la:

.....

Data eliberării

.....

Semnătura și parafa medicului,

L.S.

13.1; A5; t2

NOTĂ:

Prin *carantină* se înțelege atât instituirea măsurii de carantină instituționalizată (în spații special amenajate), cât și instituirea măsurii de izolare la domiciliu.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
 IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
 și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
 (alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
 bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

